

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2015 • TREĆE TROMESEČJE • JUŽNOAZIJSKA PACIFIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Jedan od mnogobrojnih hinduističkih hramova u Bangladešu. Bangladeš je po veličini treća hinduistička država, posle Indije i Nepala.

ISTOČNI TIMOR

- 4 Molimo vas molite se za nas | 4. jul
- 6 Uvek u Isusu | 11. jul
- 8 Misionari sa slatkišima i iscelitelji | 18. jul
- 10 Najbolji rezultat | 25. jul
- 12 Veliki Božji plan | 1. avgust

ŠRILANKA

- 14 Svetla koja sijaju | 8. avgust
- 16 Za najmanjeg od ovih | 15. avgust

BANGLADEŠ

- 18 Naš živi Bog (Čiji Bog je jači?) | 22. avgust
- 20 Zajedno u radu | 29. avgust
- 22 Čovek sa metlom | 5. sept.
- 24 Kamata donosi profit | 12 septembar
- 26 Promenjen život | 19. septembar

IZVORI

- 28 Program trinaeste Subote | 27. septembar
- 31 Izvori
- 32 Mape

 = Priče koje mogu zainteresovati mlade

Vaša darovanja na delu

Južnoazijska pacifička divizija (JAPD) želi da se zahvali braći i sestrama širom sveta za njihovu velikodušnost prilikom prilaganja darova trinaeste Subote u drugom tromesečju 2012. godine. Deo

sredstava dobijenih tom prilikom, upotrebljen je za nabavku veoma potrebne medicinske opreme i obnovu adventističke bolnice u Medaru na Sumatri. Ova bolnica služi potrebama hiljada ljudi u zapadnoj Indoneziji. Hvala vam što podržavate misiju Hrišćanske adventističke crkve.

Naša braća i sestre širom ove divizije žele da vam se zahvale za podršku koju ste im pružili.

© 2015 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • www.AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja upoznaćemo južnoazijsku pacifičku diviziju (JAPD) koja obuhvata zemlje: Bangladeš, Brunej, Kambodžu, Indoneziju, Laos, Maleziju, Mijanmar, Pakistan, Filipine, Singapur, Šrilanku, Tajland, Istočni Timor i Vijetnam.

Priče – njihovim rečima

Skoro sve priče ovog tromesečja dolaze neposredno od ljudi – njihovim rečima. Nadam se, dok širimo ove priče, da ćete biti nadahnuti Božjim delovanjem koje se pokazalo u životu svake od ovih osoba.

Izazovi:

Istočni Timor je mlada država. Stekla je svoju nezavisnost 20. maja 2002. godine. Ova ostrvska država prostire se na 15,007 km². Zvanični jezici su portugalski i tetum. Koriste se i engleski i indonežanski. Pismenost i nivo obrazovanja su veoma niski, a stanovništvo države je skoro u

potpunosti rimokatoličke veroispovesti. Adventistička crkva trenutno ima samo jednu crkvu u Istočnom Timoru i vernici se suočavaju sa izazovima nedostatka religioznih sloboda, koje posebno pogađaju učenike od kojih se očekuje da subotom pohađaju školu. Deo vaših misijskih darovanja trinaeste Subote, pomoći će da se izgradi adventistička škola u Dili.

Šrilanka je ostrvska država blizu Indije. Najsvetija planina u državi je Adamov vrh. Hodočasnici se po noći sa svećama penju na vrh da bi išli, kako smatraju, budinim tragovima. Jedan od projekata darova trinaeste Subote u ovom tromesečju je izgradnja crkve u kampu adventističkog koledža i fakulteta u Lakpahani.

Bangladeš ima populaciju od 163 miliona stanovnika (2013) što ga čini osmom zemljom po broju stanovnika na svetu. Bangladeš je, takođe, jedna od najgušće naseljenih zemalja. Više od 30% njegove populacije živi ispod granice siromaštva, iako je ekonomija i standard života porastao tokom poslednjih godina. Naša darovanja za Trinaestu subotu ovog tromesečja pomoći će da se izgradi zgrada za medicinsku školu u Gazipuru.

Hvala vam što podržavate misiju – žilu kucavicu adventizma!

Neka vas Gospod obilato blagoslovi!

Džina Valen, Urednik

Mogućnosti

Darovi 13. subote ovog tromesečja pomoći će:

- Da se izgradi međunarodna adventistička škola (TAIS) u glavnom gradu Istočnog Timora, u Dili.
- Da se u Šrilanki izgradi crkva na adventističkom koledžu i fakultetu u Lakpahani.
- Da se izgradi medicinska škola na terenu koji pripada adventističkom fakultetu u Gazipuru u Bangladešu.
- DEČIJI PROJEKAT: Stolovi za školu TAIS u Istočnom Timoru.

Molimo vas molite se za nas

Sanzina

photo: Earley Simon

Pre nekoliko godina, živela sam sa tetkom u gradu Lospalos, jer nisam imala svoj dom. Moja rođaka Regina takođe je živela u istom stanu. Jednog dana primetila sam, da skoro svako popodne Regina odlazi nekuda iz kuće. Razmišljala sam o tome, i na kraju sam je pitala. “Idem na sastanke sa misionarima”, odgovorila mi je.

Nisam uošte znala šta je misionar. “To su ljudi koji objašnjavaju Bibliju svakome ko želi da sazna nešto iz nje,” odgovorila je Regina.

Upoznavanje Boga

Bila sam još više zainteresovana i sad sam želela da znam gde mogu i ja da saznam nešto iz Biblije. Regina je bila srećna što je videla da sam i ja bila zainteresovana, te večeri mi je ispričala priču o Adamu i Evi. Nikada ranije tu priču nisam čula i bila sam zadivljena. Regina mi je, takođe, ispričala kako je Bog bio dobar prema njoj.

Sledećeg popodneva, Regina je dovela misionare Tomasa i Makarija u kuću moje tetke

i tako smo nas četvoro zajedno proučavali Bibliju. Međutim, kada je moja tetka saznala da proučavamo Bibliju, naljutila se, i nije nam dozvoljavala da nastavimo proučavanja. Od tada, bila je stalno ljuta na mene.

Ubrzo posle ovih događaja, u glavnom gradu Dili održavao se biblijski kongres Hrišćanske adventističke crkve na koji sam mogla da odem. Na tim sastancima odlučila sam da se krstim. Imala sam problem, jer sam tada živela sa čovekom sa kojim sam imala decu, ali nismo bili venčani. Pastor mi je vrlo obazrivo objasnio da pre nego što se krstim, trebalo bi da se venčamo, a on bi bio vrlo srećan da to on učini.

To je zaista bilo stresno, jer nisam znala šta će otac moje dece reći, ali slava Bogu, složio se da se venčamo. Kada nas je pastor venčao, pitala sam svog supruga za dozvolu da budem krštena, i on se složio sa time. Smatrala sam, da pošto se složio sa mojim krštenjem da će, takođe, biti zainteresovan za proučavanje Biblije, ali nije.

Problemi u domu i školi

Prilike nisu išle dobrim putem, jer smo neko vreme bili primorani da živimo u šatoru. Ali slava Bogu, Crkva je pomogla u nabavci materijala i izgradnji naše male kuće. Iako moj suprug nije bio zainteresovan za Bibliju, želela sam da naša deca upoznaju Boga, tako da sam im često opisivala biblijske događaje. Naš najstariji sin je svake Subote odlazio u crkvu sa mnom, i odlučio je da se krsti. Naš mlađi sin i kćer su, takođe, želeli da više saznaju o Isusu. Nažalost, moj suprug i dalje nije bio zainteresovan za Boga i jednog dana je pocepao moju Bibliju i vičući "Ne želim da poučavaš moju decu svojoj religiji!"

Međutim, mogli smo i dalje nekako da Subotom idemo u crkvu, iako je to značilo da deca izostaju iz škole. Sva adventistička deca ovde imaju probleme sa svojim učiteljima i profesorima, jer Subotom ne pohađaju nastavu. A, onda učitelji postaju veoma ljuti i strože se ophode prema njima. Iako su dobri učenici, učitelji im zbog toga daju niže ocene.

Misionske informacije

- Misija u Istočnom Timoru je najpre organizovana 2009. godine, a reorganizovana 2011. Misija trenutno ima jednu crkvu i 500 vernika.
- Stanovništvo u bivšoj portugalskoj koloniji Istočni Timor je 98% rimokatoličke veroispovesti.
- Misija u Istočnom Timoru je pridodato polje Južnoazijskoj pacifičkoj diviziji.

Neophodna adventistička škola

Zaista smo srećni što će jedan od projekata darova trinaeste Subote biti izgradnja adventističke škole ovde u Istočnom Timoru. Stvari će postati bolje kada budemo imali adventističku školu, jer će deca moći da dolaze u crkvu i da se ne plaše šta će njihovi učitelji reći i učiniti tokom sedmice. Svi ćemo biti srećni zbog toga!

U međuvremenu, pokušavamo da širimo svoju veru kad god to možemo. Jednog dana sam putujući autobusom u posetu svojoj porodici u Dili, upoznala jednog mladog čoveka i počela sam da mu svedočim iznoseći mu biblijske događaje. Sedeo je pored mene tokom celog puta i zaista uživao. Kada smo stigli u Dilu, pozvala sam ga da dođe u crkvu u Subotu. I došao je! Upoznala sam ga sa misionarima i ohrabрила ga da proučava Bibliju sa njima, kao što sam ja radila nekoliko godina ranije. Čula sam da svaki dan proučava Bibliju sa misionarima. Nadam se da ćemo se jednog dana ponovo sresti.

Molimo vas, setite se u svojim molitvama svoje braće i sestara u Istočnom Timoru. Molimo vas, molite se za učitelje, da budu blagi prema učenicima, i da adventističkoj deci dozvole da polažu svoje završne ispite nekog drugog dana osim samo u Subotu. Takođe bih vas zamolila da se molite za mog supruga, jer je on poprilično protiv naše vere. Ja želim samo da moj suprug uvidi lepotu Biblije i upozna Boga, da tako cela naša porodica može slediti Isusa. 🌐

Uvek u Isusu

ISTOČNI TIMOR | 11. jul

Febrina

photo: Earley Simon

Zovem se Febrina i imam 17 godina. O Isusu sam saznala od svog ujaka Markosa. Ponosna sam na njega, jer je on taj koji me je doveo u Adventističku crkvu. Proučavala sam Bibliju sa njim, kada sam bila u petom razredu, a onda sam naredne godine bila krštena.

Nakon krštenja, više nisam išla u školu Subotom, jer sam saznala za istinu o Suboti. Bila sam srećna i uživala čitajući Bibliju, jer je ona istinita.

Izazov

Dok sam bila na početku srednje škole, profesori su počeli da me zapažaju, kao i moju religiju, jer sam svake Subote izostajala sa nastave. Jednog dana bila sam pozvana u profesorsku zbornicu na razgovor sa profesorima. Jedan od njih me je upitao: “Zašto Subotom ne dolaziš na časove?”

“Ne dolazim na nastavu Subotom jer idem u crkvu”, odgovorila sam. Nakon toga sam

objasnila malo više svoje verovanje o Suboti kao danu koji treba svetkovati. Grupa je postala vrlo neprijatna, puna gneva. Odlučili su i postavili mi ultimatum, ili ću dolaziti na nastavu Subotom, ili ću biti isključena.

Posle tog sastanka, otišla sam kući i molila se Bogu za ovaj problem. Tražila sam od vernika crkve da se takođe mole. Naredne Subote sam odlučila da ne odem u školu i zato bila isključena.

Biblijski stih koji mi je pomogao da budem sigurna i čvrsta u Isusu je “Nego, ištite najprije carstva Božijega, i pravde Njegove, i ovo će vam se sve dodati.” (Matej 6,33) Ovaj stih zaista me je hrabrio.

Odlazak na posao

Pošto sam bila isključena iz škole, neko vreme bila sam u kući. Vernici iz crkve su se i dalje molili, tražeći od Boga da me ojača, tako da sam posle nekog vremena odlučila da nešto radim. Umesto da budem samo u

kući, otišla sam na posao. Sada radim u jednoj radnji u Lospalosu. Vlasnik te radnje je jedan adventistički hrišćanin, tako da je ona svake subote zatvorena.

U toj radnji, želimo da oni koji uđu, upoznaju Isusa. Jedan način na koji to činimo je da ne prodajemo cigarete ni alkohol. Kada mušterije pitaju za te proizvode, mi im onda kažemo da ne prodajemo te proizvode, zato što nam Biblija kaže da oni nisu dobri za naše zdravlje, jer je naše telo hram Božji. Skoro nas svaki dan neko pita za te proizvode.

Molim se Bogu za svoje obrazovanje u budućnosti, jer ne znam gde ni kada ću nastaviti svoje obrazovanje. Tražila sam da se crkva ujedini u molitvi da se osnuje adventistička škola u Istočnom Timoru. Ali, šta god da se dogodi u mom životu, čak i da jača iskušenja učine da padnem, odlučila sam da uvek ostanem uz Isusa.

Odbačena od porodice

Poruka urednika: Ponekad vernici budu isključeni iz škole zato što su prihvatili Isusa i Njegov posebni subotni dan, a ponekad ih se sami roditelji odreknu, kada njihovi sinovi ili kćeri postanu adventistički hrišćani. Ovo je jedno takvo iskustvo.

Zovem se Helena. Saznala sam za Isusa od adventističkih misionara koji su došli u moje

selo. Misionari su bili veoma pažljivi prema meštanima i učinili su mnogo dobra, kao što je pomaganje da se selo očisti, napravi bolji put, srede i poprave seoske kuće. Ja sam bila zainteresovana za ono što su radili, tako da sam im se svaki dan pridruživala u poslu.

Dok smo tako zajedno radili, misionari su me pozvali da sa njima proučavam Bibliju. Proučavali smo tako dva meseca i onda sam odlučila da se krstim. Bila je to 2009. godina, i bila sam vrlo srećna što mogu da proučavam Bibliju, jer sam saznala nove stvari u svom životu. Stih iz Biblije koji me je uvek pokretao na proučavanje je: "Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se." (Matej 7,7) Rečeno je da dođemo i tražimo Isusa u molitvi. Tako da kad god imam neki problem u životu, oslanjam se na ovaj stih.

Pre nego što sam proučavala Bibliju sa misionarima, bila sam voljena od svojih roditelja i cele svoje rodbine. Ali, kada sam prihvatila Boga u svom životu, napustili su me, zapravo oni me sada mrze.

Posle krštenja, odlučila sam da postanem misionar. Tako da sam radila kao misionar naredne dve godine, a onda sam upoznala i udala se za prekrasnog hrišćanina. Zahvalna sam Bogu što smo oboje u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. Sada, imamo sina, i ja ostajem u našem domu sa njim, dok moj suprug radi u ADRI Istočnog Timora.

Ali ne znam kako da umirim svoje roditelje i rodbinu, da možemo da imamo dobre odnose, kao što smo nekad imali. Tako da vas molim, da se molite za moju porodicu – posebno moju majku i oca, tako da me jednog dana opet prime kao svoju kćer. Molim vas da se molite da se osnuje adventistička škola u Istočnom Timoru, da možemo da dovodimo svoju decu da tamo stiču obrazovanje. Hvala vam. 🙏

Brze činjenice

- Istočni Timor je stekao svoju nezavisnost u maju 2002. godine.
- Novčana valuta u Istočnom Timoru je američki dolar.
- Zvanični jezici u Istočnom Timoru su portugalski i tetum.

Misionari sa slatkišima i iscelitelji

ISTOČNI TIMOR | 18. jul

Fernando

Potruga za misionarima

Kada smo otpušteni iz bolnice, otišao sam da tražim misionare, da bih mogao da proučavam Bibliju sa njima. Posle jedne sedmice potrage, pronašao sam ih u jednom malom selu, i pitao da li bi mogli da proučavaju Bibliju sa mnom. Radosno su prihvatili moj predlog. Proučavali smo svaki dan, i konačno sam odlučio da se krstim.

Nisu svi bili srećni zbog ove moje odluke. Jedan moj sused mi je rekao da ako neko stalno proučava Bibliju, poludeće. Ja sam tom komšiji rekao, da je Biblija Božja reč i da ne verujem da neko može da postane lud proučavajući Njegovu reč.

Druga osoba iz mog susedstva postala je toliko gnevna zbog ovog mog izbora da me je nekoliko puta snažno udarila, da su moje ruke otekle od udaraca, jer sam pokušavao da sprečim udarce u glavu. Rekao mi je da treba da prestanem da proučavam Bibliju. Međutim, ja i dalje nastavljam da proučavam i molim se za ovog čoveka.

Moja supruga, naše dvoje dece i ja jedini smo adventistički hrišćani u našem selu. Svake Subote, okupljamo se na zajedničkom porodičnom bogoslužju, čitamo subotnoškolsku pouku i molimo se.

Da bismo doprli do ljudi u našem selu, moja porodica je otpočela posao pravljenja slatkiša od tamarinda (indijske urme). Slatkiši od tamarinda prave se od voća

photo: Earley Simon

Zovem se Fernando Filipe i živim u Istočnom Timoru. Jednog dana smo moja mlađa sestra Tereza i ja morali da odemo u bolnicu. Dok smo čekali u hitnoj pomoći, zapazio sam neke ljude da se mole za svog bolesnog prijatelja. Saznao sam da su adventistički misionari. Dok su izlazili iz ordinacije, pitao sam ih da li imaju neki časopis. Nisu imali časopis, ali imali su Bibliju. “Da li možete da mi pročitate neki tekst iz Biblije,” pitao sam ih. Čitali su o događaju u kome je Isus učinio čudo i izlečio čoveka zaposednutog demonima. Kada sam čuo ovaj tekst, bio sam srećan.

Moja sestra i ja ostali smo u bolnici, a uveče nam je jedan misionar čitao o još nekim biblijskim događajima. Narednog dana, misionarevom prijatelju bilo je mnogo bolje, tako da je mogao da ide kući. Dok su se pripremali da odu, nešto u srcu mi je govorilo, i želeo sam da krenem sa njima. Bio sam veoma tužan kada su otišli.

koje raste na ovom drveću u tropskim krajevima. Voće ima slatkasto – kiselkasti ukus i vrlo je sočno. Naša proizvodnja slatkiša se zove “ADVENT” a sami slatkiši su nazvani “Malahija 3,10”. Ljudi dolaze da kupuju naše slatkiše, i kad god vide pakovanje pročitaju taj stih!

Voleo bih da zamolim vernike Hrišćanske adventističke crkve širom sveta, da se mole za nas da nas Bog blagoslovi i umudri da Njegovom veću dopremo do meštana u našem selu. Molite se i za našu proizvodnju slatkiša, jer me ljudi stalno pitaju odakle to neobično ime i šta ono predstavlja. Molite se, takođe, da se uskoro osnuje adventistička škola ovde u Istočnom Timoru.

Bog je moćniji

Zovem se Marija Suarez i imam 62 godine. Za Isusa sam prvi put čula od svog sina Nanda. Jednog dana, imala sam neke probleme sa očima tako da sam otišla da posetim lokalnog iscelitelja. Nažalost, nije mogao da pomogne mom vidu.

A, onda su jednog dana, moj sin Akasio i njegov drug došli da me posete. Čitali su Bibliju, a ja sam posebno bila privučena stihom “Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se.” (Matej 7, 7) Ovaj biblijski tekst mi je pomogao da shvatim da je Bog uvek spreman da čuje, tako da sam prestala da posećujem iscelitelje i počela da se molim Bogu. Verovala sam da Bog može da me isceli. I učinio je to! Moje oči su se u potpunosti oporavile.

Proučavala sam Bibliju sa Nandom i Akasiom u narednih šest sedmica i onda sam se krstila. Međutim, posle mog krštenja, moji susedi i rodbina nisu više bili prijatni i dobro raspoloženi prema

Brze činjenice

- Istočni Timor se prostire na 14. 874 km².
- Broj stanovnika ove ostrvske države je 1. 065,582.
- Zvanični naziv Istočnog Timora je Demokratska Republika Istočnog Timora.
- Glavni grad Istočnog Timora je Dili.

meni. Rekli su da sam otišla u sotonsku crkvu. Ponekad, bacaju kamenje na moju kuću, ali ja se molim Bogu za njih.

Zahvalna sam, iako imam mnoge probleme, jer mogu i dalje da svedočim o sili Božje reči nekim ljudima, posebno rodbini mog supruga.

Molim vas da se molite da budem i ostanem jaka u Isusu, iako me rodbina i susedstvo mrze. Ja se uvek molim za njih. Ja samo želim, da i oni takođe, jednog dana upoznaju Boga i Njegovu reč Bibliju, kao što sam ja to učinila. 🌍

Najbolji rezultat

ISTOČNI TIMOR | 25. jul

Marija

photo: Earley Simon

Moj prijatelj Marijano i ja nedavno smo završili srednju školu. Mi smo bili u istom razredu od prvog razreda osnovne škole, ali u to vreme Marijano je stalno upadao u nevolje i nije se družio ni sa kim. Ali, u toku srednje škole, nešto se dogodilo sa njim. U stvari jedva sam ga prepoznala, jer je sad izgledao kao osoba sa blagim karakterom.

Marijano i ja smo svakog semestra uvek dobijali najbolje ocene u razredu. Zbog toga, smo bili izabrani da budemo predvodnici u razredu. Marijano je bio vođa, a ja sam bila njegov zamenik u odeljenskoj zajednici. To je značilo da u danima kada profesori nisu na časovima u našem razredu, mi smo bili zaduženi da održimo nastavu.

Kad god bismo bili zaduženi za neku lekciju, Marijano bi pre samog predavanja govorio o Bogu pred celim razredom.

Bila sam uvek zainteresovana da čujem te pouke, i tražila sam od njega da Božju reč podeli sa nama, kada nije bilo profesora.

Međutim, posle nekog vremena, postala sam ljubomorna na Marijana. Primetila sam da, iako nikad nije dolazio u školu Subotom, uvek je dobijao najveće ocene na svim završnim ispitima. Učila sam više, i uvek pokušavala da dam sve od sebe, ali nikada nisam mogla da budem bolja od Marijana. Uvek je bio prvi.

Najbolji učenik

Moj deda je iscelitelj, tako da sam ga jednog dana pitala da uradi nešto za mene, da me učini pametnijom. Dao mi je neke tradicionalne lekove i rekao mi je da će mi to pomoći da dobijem najbolje ocene na ispitima. Međutim, ni dalje nisam uspevala, Marijano je uvek bio bolji.

Jednog dana odlučila sam da pitam Marijana kako je uspeo da se promeni i postane najbolji učenik u razredu. Rekao mi je da je takav postao zahvaljujući Božjoj pomoći i proučavanju Biblije. Kada sam to čula, bila sam veoma srećna, jer sam znala da u svom domu imamo Bibliju, Bibliju koja je pripadala mojoj majci.

Otišla sam kući, i pokušala da čitam Bibliju od Prve knjige Mojsijeve, prvog poglavlja. Međutim, ubrzo sam se umorila od čitanja, jer ništa nisam razumevala. Narednog dana, kada sam sreća Marijana u školi, pitala sam ga, kako je mogao da proučava Bibliju, kad je sve tako

nerazumljivo. Rekla sam da sam pokušala da čitam, ali da nisam razumela šta sam čitala.

Zajedničko proučavanje

Marijano se nasmejao i rekao: “ako zaista želiš da proučavaš Bibliju, doći ću kod tebe, i moći ćemo da je proučavamo zajedno.”

Složila sam se. Tako smo posle časova proučavali Bibliju. Dve sedmice kasnije, moji susedi su me pitali šta radim sa ovim momkom svaki dan popodne. “Proučavamo Bibliju zajedno”, rekla sam im. “Ako želite, dobrodošli ste da nam se pridružite.”

Kada su ovo čuli, naljutili su se. Rekli su mi da prestanem da proučavam Bibliju, ali ja sam rešila da nastavim proučavanja. Moja majka nije znala za ova biblijska proučavanja, zato što je uvek bila izvan kuće na svom poslu u Dili, a ja sam ostajala sa bakom i dekom. Kada je čula da sam proučavala Bibliju i da planiram da se krstim, postala je ljuta, rekavši da će me izbaciti iz kuće ako postanem adventista.

Molila sam se za razrešenje ovog problema i tražila od braće i sestara iz crkve da se mole za ovaj moj problem. A, onda su baka i deka rekli mojoj majci da sam se promenila, i da izgledam i ponašam se bolje. Baka je rekla da sam postala “dobra devojka” koja je prestala da izgovara grube reči i više nije bila nevaspitana. Kada su baka i deka predložili moju promenu majci, shvatila je i prihvatila me je. Više nije bila ljuta na mene.

Isključeni iz škole

Bila sam krštena 2012. godine, i posle toga imala sam mnoge probleme. Moji prijatelji i školski drugovi su bili zli prema Marijanu i meni. Prestala sam da,

Misionske informacije

- Po staroj austronežanskoj (domorodačko stanovništvo na Timoru) legendi, Timor je nastao, kada se stari krokodil pretvorio u ostrvo, u trenutku kada je dečak sa ostrva pomogao krokodilu, kad mu nije bilo dobro. Potomci tog dečaka po legendi su starosedeooci Timora.
- Većina stanovništva u Istočnom Timoru je rimokatoličke veroispovesti. Ima i nešto malo protestanata, muslimana, hinduista i budista.
- Za više informacija o ovome i drugim projektima rinaeste Subote u ovom tromesečju, pogledajte misioniski “Reflektor” na veb-sajtu www.missionspotlight.org.

zajedno sa njim, idem u školu Subotom. A, onda su profesori prebacili sve ispite u Subotu i nisu želeli da naprave izuzetak za nas dvoje, tako da smo uskoro oboje bili isključeni iz škole zbog nepoštovanja propisa.

Međutim, Božjim delovanjem, obližnja islamska škola nas je prihvatila i tamo smo nastavili da stičemo svoje obrazovanje, bez ikakvih problema zbog Subote. Marijano i ja smo uvek bili među najboljima u razredu, čak smo dobijali i veće ocene nego ranije.

Kada sam diplomirala, odlučila sam da postanem volonter u pokretu 1,000 misionara (za više informacija pogledati www.1000mm.info) i radim sa jednim dobrim partnerom iz Indonezije. Molim vas da se molite za mene da ostanem čvrsta u svojim hrišćanskim načelima, posebno kada se suočavam sa izazovima u selima u kojima radimo. 🌐

Veliki Božji plan

Romena

photo: Earley Simon

Zovem se Romena, a moj suprug Alfonso. Imamo četvero dece. Krstila sam se u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi 2012. godine. Pre toga sam bila rimokatolkinja, ali samo po porodičnoj tradiciji. Nisam ništa znala o Bibliji.

Isusa sam upoznala u teškim okolnostima u kojima sam bila zbog bolesti našeg mlađeg sina, koji je rođen sa teškim očnim problemima. Dovodila sam ga svaki dan lokalnom iscelitelju, koji je obavljao tradicionalne rituale za njegovo izlječenje. Potrošili smo mnogo novaca na ovaj način, ali naš sin nije bio izlečen.

Posle nekog vremena, rekla sam svom suprugu Alfonsu: “Ne želim više da verujem u tradiciju ili vradžbine. Zbog toga smo izgubili svog prvog sina, ne želim da i ovaj drugi umre.”

Odlučili smo da odvedemo sina u bolnicu u Dili. Tamo ga je lekar pregledao i konstatovao da treba da bude operisan. Kada sam to čula, uznemirila sam se i uplašila. Potpisali smo neka dokumenta i lekar je rekao da će moći da obavi

operaciju ujutru, narednog dana. “Dobro”, rekla sam, ali plašila sam se da će naš sin umreti.

Pronalaženje mira u bolnici

Pre operacije, upoznala sam jednu divnu gospođu iz Indonezije. Ona je, takođe, bila pacijent u bolnici. Rekla mi je da je učiteljica i pokušavala je da me uteši, jer sam izgledala kao žena, koja je već u žalosti. Pitala me je da li verujem u Boga i da li može da se pomoli sa mnom. Pošto smo se pomolile, želela sam da bolje upoznam tu gospođu, jer mi je nešto iz njenog glasa davalo sigurnost da će operacija mog sina proteći u najboljem redu.

Nakon operacije, trebalo je da ostanemo u bolnici još nekoliko dana. Svakog dana, ova gospođa mi je govorila o Isusu. Pozivala me je da sve svoje sumnje, strahove stavim u Božje ruke, jer je On naš Stvoritelj. Ali ja nisam razumevala šta to znači.

Primetila sam, da kada su njeni prijatelji dolazili da je posete, donosili su svoje Biblije i zajedno proslavljali Boga. Jednog dana, kada su njeni prijatelji otišli iz sobe, pitala sam je šta je po veroispovesti. Odgovorila mi je da je hrišćanka, adventista sedmog dana, i pitala me za moje verovanje. Objasnila sam joj da sam katolkinja, ali da imam neke prijatelje koji su adventisti.

“Divno, smatram da bi trebalo da proučavaš Bibliju i saznaš više o tome”, rekla je.

Slava Bogu, ubrzo posle toga, moj sin je ozdravio i mogli smo da se vratimo u svoj dom. Tada sam odlučila da zaista potražim Boga, tako što sam posetila adventističke misionare – Tomasa i Makarija, i pitala ih da li bi proučavali Bibliju sa mnom. Radosno su pristali i svakog dana smo zajedno proučavali.

Uslišene molitve

Međutim, jednog dana moj sin se opet razboleo. Opet smo morali da idemo u bolnicu. Dok smo bili u urgentnom centru, počela sam da se molim: “Isuse, ako si Ti zaista moj Bog i Tvorac, molim Te, isceli mog sina.” Posle četiri dana, mom sinu je bilo mnogo bolje. To me je navelo da još više poželim, da upoznam i proučavam Bibliju.

Nažalost, u to vreme, Alfonso nije bio srećan što ja proučavam Bibliju i govorio mi je da prestanem. Međutim, ono što sam u njoj čitala bilo mi je toliko dragoceno, pa sam nastavila da je još dublje proučavam. Na kraju odlučila sam da se krstim. Međutim, postojao je jedan problem. Alfonso i ja nismo bili venčani, iako smo živeli zajedno. Pastor mi je rekao, da bi pre krštenja, trebalo da se venčamo. A, onda

Brze činjenice

- U šesnaestom veku Istočni Timor postao je portugalska kolonija. Godine 1975. stekao je svoju nezavisnost.
- Ubrzo posle proglašenja svoje nezavisnosti od Portugala, Indonezija je okupirala Istočni Timor.
- Godine 1999. rezolucijom Ujedinjenih Nacija, posle višegodišnjih nemira, Demokratska Republika Istočni Timor postala je prva suverena država u dvadeset prvom veku.

me je Alfonso iznenadio rekavši da bi želeo da se venčamo u adventističkoj crkvi. Tako smo se venčali, i ubrzo zatim sam se krstila.

A, onda me je Alfonso još jednom iznenadio. Kada smo se vratili kući, rekao mi je da želi da proučava Bibliju, i da želi da dolazi u adventističku crkvu. Kada sam čula ove njegove reči, mojoj sreći nije bilo kraja. Zahvalia sam se Bogu što je čuo i odgovorio na sve moje molitve. Posle tri meseca proučavanja Biblije, moj suprug se krstio.

Kada, pogledam unazad, sagledam tužne prilike u kojima sam bila u bolnici sa sinom, uviđam da je Bog imao drugačiji plan i polako me vodio, kada sam upoznala prekrasnu gospođu adventistkinju, koja je podelia sa mnom svoju veru, ohrabrivši me da proučavam Bibliju i na kraju postanem adventistička hrišćanka. Zahvalna sam Bogu, jer sada smo deo velike Božje porodice. 🌍

Svetla koja blistaju

ŠRILANKA | 8. avgust

Abilaša

Abilaša potiče iz hinduističke porodice iz Putalama, mesta na severozapadu Šrilanke. Njena porodica nikada nije volela hrišćane i uvek ih je izbegavala. Abilašin otac bio je alkoholičar, što je učinilo da život u porodici postane težak, i zbog toga je morala da prekine svoje školovanje. Nije bilo mira i sloge u domu, i zato je molila svoju majku da joj dozvoli da negde na strani nastavi školovanje. Želela je da što dalje ode od svog doma punog nemira.

Abilaša je imala jednog ujaka koji je bio adventistički hrišćanin, i on bi ponekad posetio ovu pododicu. Svaki put kada bi došao, pričao je o nekoj adventističkoj školi koja se zove Lakpahana (Svetlost Šrilanke). Govorio je kako je to dobra škola, i opisivao prekrasnu prirodu u kojoj se škola nalazi, okružena plantažom kokosovog oraha.

Pošto je u više navrata slušala o školi Lakpahana, majka je odlučila da dopusti Abilaši da nastavi svoje školovanje, iako nije volela hrišćane niti Boga koga su hrišćani proslavljali. Tako je Abilaša krenula na put sa severozapadne obale Šrilanke iz Putalama u centralnu oblast u kojoj se škola nalazila.

Promenjena scenografija

Kada je stigla na kampus, Abilaši se istog trena svideo prekrasni, mirni karajolik u kome se nalazila škola. U školi je upoznala Boga, Tvorca neba i Zemlje i počela da doživljava Njegovu ljubav. Odlazila je na sva bogoslužjenja, i kako je njeno interesovanje raslo, jačala je i njena želja da što dublje istražuje Bibliju. Bila je posebno ohrabrena Psalmom 23. i 115. koji su joj pomagali kada joj je bilo teško.

Abilaša je zavolela i molitvu. Bila je posebno radosna kada je čula da je njenom ocu mnogo bolje i da su njene molitve uslišene. Zahvalna je Gospodu za dobre ocene u školi. Nada se da će jednog dana postati lekar.

Abilaša uživa da pomaže u jednom ogranku subotne škole nadomak Lakpahane u kojoj iznosi biblijske priče i poučava decu pesmama o Isusu i Njegovoj ljubavi. Ona već godinu dana pomaže ovom isturenom odeljenju subotne škole i raduje se što će moći i dalje da nastavi.

Širenje izvan crkve

Jedna profesorka iz škole Lakpahana, poznatija pod imenom profesorka Manjula, aktivno je uključena u rad ovog isturenog odeljenja subotne škole. Ona je bila aktivna u crkvi i zapazila je da u obližnjem selu nadomak škole, ljudi deluju usamljeno i zabrinuto, osećajući da niko ne mari za njih i njihove teškoće. Uvidela je da im je potrebno ohrabrenje, i ubrzo osnovala istureno odeljenje subotne škole. Okupljanja je otpočela poučavajući decu da pevaju, i iznoseći im biblijske priče.

Manjula i Abilaša su zapazile jednog slepog čoveka od čedresetak godina koji je dolazio na njihove sastanke. Toliko je uživao u pesmama, da je posle dve sedmice doveo i svoju majku na sastanak. Zatražio je od tima iz subotne škole da snime svoju muziku, tako da on ili bilo ko drugi, ako želi može da uživa u njihovoj muzici.

Mesto proviđenja

Nedaleko od mesta njihovih sastanaka, živela je porodica u kojoj je bilo dosta svađa i tuče. Dvoje dece koje je živelo u tom domu, zapazili su

Misionijske informacije

- Budizam je došao iz Indije u Šrilanku 250 P.N.E
- U Šrilanki vekovima postoje mnogobrojne budističke škole i manastiri.
- 70% populacije Šrilanke je budističke veroispovesti, 13% je hinduističke, 10% islamske i 7% hrišćanske veroispovesti.
- Danas u Šrilanki postoji 37 hrišćanskih adventističkih crkava sa 3,932 vernika.

da se u njihovom susedstvu, odžavaju sastanci sa dosta muzike i pevanja. Prvo su posmatrali sa prozora svoje kuće, zatim ispred vrata na tremu, a onda su se osetili dovoljno prijatno i tako prišli raspevanoj grupi mladih. Ova deca upijala su sve pesme i biblijske priče koje su bile iznošene na sastanku, tako da su uskoro počeli sami da pevaju, pridružujući se drugoj deci.

Manjula i njen tim iz subotne škole uveren je da ih je Gospod doveo da na tom mestu pokrenu rad isturenog odeljenja subotne škole. Ta deca, dečak i devojčica, danas idu u školu Lakpahana kao rezultat rada subotne škole u njihovom selu. Manjula ohrabruje svakog vernika crkve da se uključi u širenje i grananje raznih evanđeoskih programa, putem pesme ili kroz biblijske priče, da se na taj način širi Božja ljubav prema svakome, prema kome nas Bog vodi. 🌐

Za najmanjeg od ovih

ŠRILANKA | 15. avgust

Jomali i Čathua

Jomali koja sada ima četrnaest godina seća se kada je bila mala, da je njena porodica srećno živela. A, onda je njen otac prevario svoju suprugu pa su mir i skladnost u domu postali ozbiljno narušeni. Od tada, njeni roditelji su stalno bili u svađi. Jednog dana, Jomali je bila prisutna, kada je njen otac nakon jedne svađe, gurnuo njenu majku u bunar. Da bi prikrio svoje zloдело, otac i njegova rodbina odlučili su da kažu ljudima da je Jomalina majka otišla u inostranstvo. Međutim, posle izvesnog vremena, policija je došla da je traži. Dok je policija istraživala i postavljala pitanja, Jomalin otac, strahujući da će se otkriti njegovo zloдело, hteo je da izvrši samoubistvo skakanjem u isti bunar, a onda se predomislio i odlučio da beži. Bio je uspešan u bežanju od policije, ali to je Jomali ostavilo i bez majke i bez oca.

Policija je zatim odvela Jomali u dom za napuštenu decu, ali tamo nije bilo dece njenog uzrasta, tako da su je odveli u drugi dom u kome su bili njeni vršnjaci. Iako je bila uplašena, Jomali nije poštovala pravila ponašanja u dečijem domu. Ponekad, bi predveče bežala iz doma i sakrivala se u krošnjama drveća u okolnoj šumi. Vaspitačice, jednostavno nisu mogle da je kontrolišu.

One su čule da Hrišćanska adventistička crkva vodi jednu ustanovu koja se zvala Međunarodna dečja zaštita (MDZ) – International Children Care – i da deca koja su tamo smeštena dobro su vaspitana i disciplinovana. Vaspitačice su odlučile da pokušaju da pošalju Jomali tamo da vide da li MDZ može da disciplinuje ovu samovoljnu devojčicu.

Od prvog trenutka kada je došla u MDZ, Jomali je primetila veliku razliku u odnosu na dom u kome je ranije bila, i to joj se veoma dopalo. U novom domu, počeli su da joj govore o Isusu i drugim biblijskim ličnostima, čitajući joj biblijske priče. Uživala je slušajući priče, a posebno joj se dopala ona o Jovu, jer je zaista osećala kao da je ta priča namenjena njoj.

Tokom vremena, Jomalino srce je omekšalo i počela je da sve više i bolje upoznaje i voli Boga. Danas, ona uživa u baštovanstvu, jer ima svoj komad zemlje koji obrađuje i neguje. Ona smatra da će svojom nežnom i doslednom brigom o biljkama, moći da ima dobru žetvu. Shvatila je, takođe, da na isti način Hristova

ljubav hrani i neguje naša srca, tako da i mi možemo doneti bogati rod za Njega. Jomali se nada da će jednog dana postati misionar i da će ići tamo kuda je Bog bude slao.

Bolji život

Čathua je rođen sa deformisanom rukom. Umesto da ga odvede u svoj dom, njegova majka ga je ostavila ujakua i ujni. Oni su radosno prihvatili Čathuu vaspitavajući ga uporedo sa svoja dva sina.

Njegov život lepo je napredovao. Voleo je svoju ujnu i ujaka i sa ostalim rođacima išao u adventističku crkvu "Svetionik". Živelu su u lepom gradu Kandi u centralnom, ali brdovitom predelu Šrilanke. Njegov ujak i ujna pomagali su mu da dobije odgovarajuću pomoć, da osposobi svoju ruku, i počne da je koristi ispunjavajući svoje redovne obaveze.

Sve je izgledalo lepo u njegovom životu, dok tragedija nije zadesila ovu porodicu. Njegov ujak je umro. To je bio strašan šok za sve, a ujna je shvatila da ne može sama da brine o trojici dečaka.

Negde, u to vreme upoznali su jednog gospodina koji im je rekao za MDZ u Lakpahani. Ujna je odlučila da bi bilo najbolje da pošalje Čathuu u Lakpahanu i tako ostane samo svoja dva sina. Čathuino srce je bilo ispunjeno mešavinom različitih osećanja, zbog odluke njegove ujne, ali morao je da ispuni njenu odluku. Smatrao je da je bolje da ide u MDZ nego da nema nikog ko bi se brinuo o njemu.

Čathua nije ni pomislio, da će se njegov život promeniti nabolje čim dođe u MDZ. Uz odgovarajuću medicinsku pomoć, počeo je u potpunosti da koristi ruku. Učeći o Bogu, počeo je da stiče iskustva u svakodnevnom odnosu sa Njim.

Čathua voli da radi. On sanja da poučava druge, onome što je Bog dao njemu. On, takođe, voli da posmatra ptice i da se divi njihovim prelepim bojama i zanimljivom ponašanju. Njegov omiljeni tekst iz Biblije je 23. psalam, u kome se Bog otkriva ljudima kao Dobri Pastir. Naučio je da se oslanja na Boga kao svog Pastira koji se brine o njemu. On zna da se Bog podjednako ljubavlju i nežnošću brine za njega kao što se pastir brine za svoje ovce.

Čathua se dobro uklopio u MDZ i školu. "Ja želim vredno da učim, da budem dobar učenik i dobijem dobre ocene", kaže ovaj dečak. "Ovo je bilo jedno ispunjenje moje molitve. Molim se za mudrost i da se Bog proslavi mojim učenjem. Primetio sam, tokom vremena, da otkad sam ovde, moje ocene postaju sve bolje i da Gospod odgovara na moje molitve." Najveći izazovi sa kojima se u školi suočava su časovi matematike. Međutim, on nastavlja da se svaki dan moli za mudrost i da mu Gospod pomogne, čak i na časovima matematike. 🌍

Naš živi Bog

BANGLADEŠ | 22. avgust

Romeš

Bio je to topao i sparan petak u junu u crkvi Džutokamar, koja se nalazila pored adventističke škole Hiltrak i fakulteta u Bangladešu. Pored crkve, nalazio se veliki hinduistički hram. Jedan hinduistički sveštenik je živeo je u tom hramu i svakog jutra i večeri slavio idole.

Gospodin Binod Džoti Tripura bio je službenik u adventističkoj školi i crkvi, zadužen da brine o toj mesnoj crkvi. Tog posebnog petka ujutro, otišao je sa učenicima u obližnje selo. Kada su se vratili u crkvu, bili su iznenađeni, videli su da je neko zauzeo crkveno zemljište i postavio ogradu oko njega.

Gospodin Tripura je sa učenicima pokušao da ukloni ogradu. Odjednom, hinduistički sveštenik je izašao iz svog hrama i počeo da viče na njih i proklinje Isusa govoreći da je On nezakoniti sin, lažni prorok, nazivajući Ga pogrđnim imenima. Gospodin Tripura i studenti pokušavali su da umire sveštenika, govoreći mu da ne izgovara takve strašne izraze protiv Boga.

Niko da te spase

Sveštenik je postao još razjareniji govoreći da će te večeri ubiti gospodina Tripura, i da ne postoji niko na ovom svetu ko ga može sačuvati od njegove ruke.

Gospodin Tripura je mirnim glasom odgovorio: “Moj Bog je živi Bog, siguran sam da će vas na neki način kazniti, pre nego što sutra uveče zađe Sunce. Ne postoji niko na ovom svetu, ko može da te spasi od ruke Boga Svemogućega.”

Mnogi meštani prisustvovali su ovom događaju i svi su jasno da čuli izgovorene reči. Oni su znali da je hinduistički sveštenik moćan čovek, verovali su da dobija silu od boginje kojoj je hram bio posvećen. Verovali su, da ako želi, sveštenik može da uništi kad god hoće život bilo koga čoveka. Meštani su ga se plašili.

Meštani su bili ubeđeni da će gospodin Tripura te večeri biti ubijen od strane hinduističkog sveštenika. Narednog dana

Misionske informacije

- Bangladeška unija je osnovana 1919. godine, zatim reorganizovana 1938. i zatim 1979. godine.
- U Bangladešu postoji 121 adventistička crkva sa 28.681 vernikom.
- Hrišćani predstavljaju samo 0,4% populacije.
- Najdominantnija religija u Bangladešu je islam sa 86,6% populacije, zatim hinduizam sa 12% i budizam sa 1%.

ujutru (Subota) meštani su došli da vide mrtvo telo gospodina Tripura. Umesto toga, videli su da je živ.

Jutarnje iznenađenje

“Zašto ste ovako rano ujutru na pragu mog doma”, pitao je gospodin Tripura okupljenu gomilu.

“Gospodine”, odgovorili su “mi vas poštujemo kao svog suseda. Nismo mogli da spavamo cele noći, jer smo bili zabrinuti za vas. Mislili smo da ćete biti mrtvi do jutra, tako da smo došli da vam odamo počast.”

“Ja služim živom i moćnom Bogu”, odgovorio je gospodin Tripura. “Videćete rezultate Njegove sile danas pre nego što Sunce zađe. On (hinduistički sveštenik) biće kažnjen od strane mog Boga.”

“Kako? Na koji način”, pitali su okupljeni ljudi.

“Ne znam, ali verujem da će ga Bog danas kazniti.”

Učenici i školsko osoblje odlučili su da tog posebnog dana poste. U toku celog dana proslavljali su Boga pesmama, muzikom, molitvom i proučavanjem Biblije.

“Gospode, proslavljamo Tvoje ime, i dolazimo u podnožje Tvojih nogu. Molimo Te, oprosti naše grehe, i prihvati naše molitve. Ti znaš sve šta se dogodilo sa hinduističkim sveštenikom. Mi verujemo da si Ti živi Bog. Molimo Te, pokaži svoju moćnu silu, tako da ljudi shvate da je naš Bog živi, Svemogući Bog.”

Mali oblak

Molili su se Bogu tokom celog tog toplog dana. U tri sata popodne, primetili su mali oblak na nebu, ali nisu znali na koji će način Bog delovati prema hinduističkom svešteniku.

Posle kraćeg vremena, počela je da pada kiša. Svi su bili uplašeni, jer je munja mogla da udari negde. Videli su da su dve munje pogodile hinduistički hram u razmaku od pet minuta. Hram je počeo da gori, a svi njegovi idoli popadali i polomili se. Gospodin Tripura i studenti su shvatili da je to bio odgovor na njihove molitve.

Hinduistički sveštenik sav bleo od straha, dotrčao je i zamolio gospodina Tripura za oproštaj za ono što je rekao protiv njega i protiv njegovog Boga. Gospodin Tripura mu je oprostio i kiša je prestala u roku od samo pet minuta.

Kada je kiša stala, meštani su došli da vide izgoreli hram i polomljene idole hinduističkog sveštenika. Obratili su se gospodinu Tripura: “Gospodine znali smo da si ti veliki čarobnjak, porazio si hinduističkog sveštenika, moćnog čoveka, svojom velikom silom i magijom.”

“Ja nisam nikakav čarobnjak, niti imam silu. Ja slavim pravog, živog Boga. On je odgovorio na moje molitve. Bog je silan i moćan. Ne postoji ništa što ne može da učini za nas. Verujte i oslanjajte se na Njega. Ako verujemo, Bog će nas sačuvati i boriti se protiv naših neprijatelja.” 🌍

Zajedno u radu

Baj Dipa

Odrasla sam u adventističkom domu. Slušala sam biblijske priče od strane mojih roditelja, starijeg brata i sestre, kao i u subotnoj školi. Dakle, znala sam za Boga, još od svog detinjstva. Kada sam krenula u školu, upoznavala sam Boga još više i bila krštena.

Sada sam udata i imam decu. Mi živimo u oblasti zapadne Bangladeške misije. Tu sam upoznala mnoge ljude koji ne veruju u Boga. Mnogi su zavisnici od droge i raznih opijata. Kada sam došla u ovo selo, posećivala sam mnoge domove, hrabreći ljude da dolaze u crkvu. Takođe, proučavala sam biblijske lekcije sa ljudima. Bogu hvala, mnogi su odbacili svoje zavisnosti i sada dolaze u crkvu. Zaista je uzbudljivo biti svedok njihove velike životne promene.

Kada smo došli u selo Učadanga, svako veče, naša porodica okupljala se za zajedničko bogoslužje. Prvog dana kada smo počeli da pevamo, deca iz susedstva su dolazila i pridruživala nam se u pesmama i molitvama. Posle nekoliko dana, neko je postavio pitanje: “Mnogi ljudi žele da dođu

i da se pridruže u proslavljanju Boga, da biste ih prihvatili?”

Rekla sam im: “Da, svako ko želi može da dođe u crkvu i proslavlja Boga.”

Moj omiljeni biblijski tekst zapisan je u 91. psalmu. Od početka do kraja volim ovaj psalam. Kada god mi je teško, podsetim se ovih stihova i tada se osetim sigurnije. Mojoj školskoj deci stalno čitam ovaj psalam. Kada sam u nekoj opasnosti, recitujem u sebi ove stihove, i ubrzo osetim mir u dubini duše. Zahvalna sam Bogu za Reč koju nam je dao.

Ne puštajte ih da odu

Propovedanje i poučavanje Božje reči nije uvek jednostavno. Ponekad se suočavamo sa veoma teškim prilikama. Jednom smo pošli u jedno selo, ali na putu smo zastali u jednom kroz koje smo prolazili. Obišli smo nekoliko kuća i molili se sa ljudima. Na povratku sa puta, kad smo prolazili kroz to selo, neki mladi su nas zaustavili i vikali na nas. “Ovi ljudi su došli da nas učine hrišćanima. Držite ih,

vežite ih, ne dajte im da pobegnu.” Pozivali su druge meštane. Mi smo bili uplašeni, molili smo se Bogu za pomoć.

Bog je tako veličanstven! On je istog trena odgovorio na naše molitve. Dok se velika gomila ljudi okupljala, svi smo čuli poziv na molitvu. Neki su rekli: “Pustite ih da odu, ne želimo veća uznemiravanja.” A onda su nam rekli: “Ako vas ponovo vidimo, žestoko ćemo vas pretući.” Sigurna sam da nas je Bog spasao, kao što spasava mnoge ljude u raznim prilikama. Kada smo stigli kući, molili smo se i zahvaljivali Bogu za Njegovu zaštitu i brz odgovor na naše molitve.

Često propovedamo u selima, i često moramo dosta da pešaćimo. Kada idemo po selima, obilazimo mnoge domove. Većina ljudi na selu ostaje uveče u svojim domovima. Tokom zimske sezone, ranije se smrkava i kada dolazimo u posetu, napolju je već mračno, tako da u poseti ne ostajemo dugo. Ali za vreme letnjih meseci, dani su mnogo duži i tako možemo da duže razgovaramo sa ljudima.

Privilegija

Dosada sam bila privilegovana, jer sam mogla da mnoge duše dovedim Bogu. Jedno iskustvo koje bih volela da iznesem govori o jednoj hinduističkoj gospođi sa kojom sam postala veoma bliska prijateljica. Svakog dana bih išla i slobodno razgovarala sa njom. Jednog dana me je pitala: “Sestro, ti si udata i imaš supruga. Zašto nemaš narukvice na svojim rukama i vermilion¹?”

To mi je dalo priliku da objasnim svoje hrišćansko ponašanje i verovanje.

¹ Tradicionalni znak na čelu u hinduističkom svetu koji pokazuje da je žena udata. Za znak se koristi prah koji se naziva sindor.

Brze činjenice

- Više od polovine populacije u Bangladešu bavi se poljoprivredom. Međutim, glavna izvozna zarada potiče od tekstilne industrije.
- Više od 2000 dnevnih novina i časopisa štampa se u Bangladešu.
- Bengalski zaliv je najveći zaliv na svetu.
- U Bangladešu leva ruka smatra se nečistom, tako da osoba uvek treba da koristi desnu ruku, posebno kada jede ili dodaje hranu ili piće.

Vremenom, sam joj pokazivala biblijske tekstove koji govore o hrani i mnogim drugim stvarima. Na ovaj način, naše prijateljstvo je postalo još jače. Jednog dana došla je u našu crkvu i rekla da želi da vidi i čuje kako pevamo. Posle toga, počela je često da dolazi. Jedne Subote počela je da peva sa nama, zatim je tu pesmu pevala i svom suprugu u svom domu. Te iste večeri, oboje su pevali ovu pesmu. Pozvala sam ih da dođu i da nam se pridruže u pevanju u crkvi, i došli su.

Jednog dana rekli su mi da žele da postanu hrišćani. Zavoleli su adventističku crkvu, naše pevanje i molitve. Jednog dana moj suprug je propovedao da ne treba slaviti idole. Posle te propovedi, ovaj bračni par je izjavio da je to istina.

“Zašto da se klanjamo idolima koje su načinile ljudske ruke”, pitali su se. “Odsada služićemo pravom Bogu.” Moj suprug i ja počeli smo dublje da proučavamo Bibliju sa njima, i uskoro su se krstili. Sada u crkvu redovno dolaze. 🌐

Čovek sa metlom

Filiš

Kao malo dete pošao sam u školu u našem selu. Pošto sam položio redovne ispite, bio sam primljen u adventistički internat Govalbartan. Tamo sam upoznao mnoge pojediniosti o Isusu i prihvatio sam Ga za svog Spasitelja. Tamo sam bio kršten i svakim danom sve više i više upoznao Isusa.

Bog je mnogo puta odgovarao na moje molitve u životu, i želeo bih da sa vama podelim jedno svoje iskustvo.

Jednog dana, dok sam išao od kuće do kuće u našem selu, odjednom sam začuo plač i jecanje. Ušao sam u kuću i video da je majka plakala zbog svoje kćeri. Pitao sam je šta se dogodilo. Kroz suze, žena mi je rekla, da je njena kćer imala veoma visoku temperaturu i groznicu i da joj se telo grčilo. "Nikako joj nije bolje", rekla je majka. "Naš sveštenik je bio i molio se za nju, ali njoj i dalje nije dobro, a temperatura joj i dalje raste."

Pitao sam je da li bi volela da se ja pomolim za njeno dete, i majka je odmah

prihvatila. Klekli smo, i ja sam ponizno molio svemogućeg Boga – koji je čuo i odgovorio na našu molitvu. Sat vremena kasnije, majka je došla do mene ozarenog lica. "Učitelju, moja kćer je na nogama. Potpuno je ozdravila. Zaista, Bog je sa vama."

Nova crkva i škola

Hrišćanska adventistička crkva Tanarbaid je nova. Ove godine smo, takođe, pokrenuli rad u školi. Nažalost, mnogi meštani pokušavali su da zaustave izgradnju. Svi su bili protiv mene i moje porodice.

Svake večeri molio sam se sa nekim meštanima. Bog je omekšao njihova srca, koja su bila zaista kruta i nemilosrdna u pokušajima da zaustave izgradnju crkve i škole. Sada, nema problema, jer Božjom milošću i naša nova crkva i škola dobro rade.

Obično, svakog jutra imamo zajedničko porodično bogoslužjenje, a uveče, proslavljamo Boga zajedno sa susedima. Pevamo i slavimo Boga redovno, a održavamo i sedmična bogoslužjenja.

Poziv za propovedanje

Moj omiljeni biblijski tekst je “Baci hljeb svoj povrh vode; jer ćeš ga naći poslije mnogo vremena.” (Knjiga Propovjednikova 11,1) Zašto volim ovaj stih? Zato što nas poziva da propovedamo. Ako ne budemo propovedali, drveće i kamenje će progovoriti! Ja se molim i kažem Bogu: “Gospode, idem napolje da propovedam o Tebi. Ne znam koliko će Te ljudi prihvatiti.” Verujem da će ljudi prihvatiti Isusa, kada Duh Sveti takne njihova srca. Bio sam toliko srećan, kada sam posle dva meseca propovedanja, video, da je osam osoba prihvatilo Isusa Hrista za Svog Spasitelja.

Jednog dana, pripremao sam se da propovedam u jednom selu. Imao sam Bibliju u svojoj torbi, odjednom neko je došao do mene i upitao me kuda idem.

Odgovorio sam da idem u to i to selo. Ta osoba je rekla: “Molim te, nemoj da ideš tamo, jer ako odeš, jedna žena će te tući svojom metlom.”

“Zašto bi neko tako nešto uradio”, pitao

sam. “Zato, što si obratio osam njenih prijatelja. Sada su oni hrišćani, adventisti. Ova žena je veoma ljuta, zato što sad mora da sama pije vino, jer je ostala potpuno usamljena bez prijatelja.”

“Dugo radim za Boga”, rekao sam mu, “ali još nikad nisam bio tučen za Božje ime. Mislim, ako dođe do toga, biće mi veoma značajno da budem tučen za Božje ime.” Tako, da sam odlučio, mimo svega, da odem u to selo.

Kada sam stigao, žena je bila gnevna i rekla je da je čekala da me pretuče svojom metlom. Međutim, nešto se dogodilo. Dok sam se približavao njenoj kući, postala je mirna i tiha. Čak mi je kazala: “Mogla bih i ja da jednog dana postanem član tvoje grupe.” Uveren sam, da su ove njene reči bile rezultat sile molitve.

Jedno iskreno pitanje

Čandipara, je drugo selo puno rimokatolika. Nema ni jednog jedinog adventiste u selu. Otišao sam tamo, upućujući molitve i noseći svoju Bibliju u torbi. Upoznao sam jednog mladića koji me pitao: “Zašto ne poštujete dan vaskrsenja umesto Subote?” Uzeo sam svoju Bibliju i pročitao stihove: (1. Mojsijeva 2, 1.2); (2. Mojsijeva 20,8-11) i (2. Mojsijeva 31, 14). Slušao je veoma pažljivo, zatim je rekao: “Nikada ranije nisam ovo čuo”, a zatim dodao, “želim da postanem vernik vaše Crkve!” Prihvatio je Isusa i posle više biblijskih proučavanja, krstio se. Na ovaj način, kada je čuo Božiju reč, ovaj nepoznati mladić postao je adventistički hrišćanin. Zaista osećam veliku radost u svom srcu kada govorim o Božjoj ljubavi drugim ljudima. 🌍

Misionske informacije

- Glavni grad Daka je najveći grad u Bangladešu. Procenjuje se da u gradu živi oko 15 miliona ljudi, što ovaj grad čini jednim od najvećih gradova na svetu. Daka je takođe poznata kao “grad džamija”.
- Sve žene islamske veroispovesti ne nose burke u Bangladešu.
- Za žene hinduističke veroispovesti, postoje mnogi bračni simboli – farbanje središnjeg dela lica crvenom bojom, zatim nošenje posebnog nakita – dve bele narukvice i jedne metalne.

Kamata donosi profit

BANGLADEŠ | 12. sept.

Ratan

Kako sam upoznao Isusa? Imao sam prijatelja koji se zvao Liton, i bio je vlasnik jedne krojačke radnje koja se zvala “Popularni krojači.” Radnja se nalazila pored školskog kampusa Hrišćanske adventističke crkve u Daki.

Radio sam sa Litonom, šili smo uniforme za adventističku školu. Zbog toga, morao sam često da idem na kampus. Zbog prirode svog posla, upoznao sam gospodina Šapon Haldera, koji je radio kao sekretar u Bangladeškoj uniji Hrišćanske adventističke crkve. Gospodin Halder je uvek bio ljubazan prema meni, pokazujući interesovanje za mene. Jednog dana, pozvao me je da proučavam Bibliju sa njim, i ja sam prihvatio. Proučavali smo zajedno neko vreme i na kraju sam se krstio. Posle toga, moj život u potpunosti se promenio. Shvatio sam da želim da radim za Boga, i postao pionir koji radi na osnivanju novih crkava,

Kako izgleda hrišćanin?

Živim u mestu koje se zove Kišoreganj. Ljudi u ovoj oblasti, ne poznaju mnogo hrišćane. Kada smo se najpre predstavili kao hrišćani i počeli da propovedamo, ljudi su dolazili da vide kako izgleda hrišćanin, šta jedemo, kakva su naša razmišljanja i stavovi. Ponekad je život težak, jer smo neprekidno pod lupom.

Međutim, Bog nas blagosilja, i uz Njegovo vođstvo, mogli smo da osnujemo crkvu na ovim prostorima. Sada održavamo redovne crkvene aktivnosti. Mnogi ljudi su kršteni, a drugi se pripremaju za krštenje. Mnoštvo ljudi prihvata adventističku poruku, pridružujući se tako Crkvi. Dakle, ako je to Božja volja, sve je moguće!

Moj omiljeni biblijski stih: “Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha.”(Matej 28, 19) Ovo je moj omiljeni stih, zato što verujem da

je Isusov drugi dolazak veoma blizu, i da treba dovesti sve ljude Hristu. Dakle, ja i dalje nastavljam da propovedam, iako to nije uvek jednostavno.

Teška situacija

Jedna gospođa, Aroti Sarker, nedavno se udala. Redovno idem u njenu oblast da propovedam, a Aroti je jedna od onih koji su dolazili na sastanke i koja je potom krštena. Kada je saznao za njeno krštenje, njen suprug je izbacio iz njihovog doma, i rekao da ode u kuću čoveka koji ju je ubedio da se krsti. Došla je tako u moju kuću, i sa suzama u očima, sve mi ispričala.

Pokušao sam da je utešim, hrabreći je da je Bog na njenoj strani, i da ne treba da se plaši. Rekao sam joj, da ću učiniti sve da joj pomognem. Međutim, situacija je postala još gora. Skoro svi u selu govorili su da sam ja odgovoran za sve probleme, da će me prijaviti policiji, da me ne žele u toj oblasti. Proveo sam celu noć u molitvi, tražeći od Boga mudrost i silu.

Milošću Božjom, narednog dana, jedan moj prijatelj i ja otišli smo u kuću njenog supruga, i razgovarali o svemu sa njim. Bio je smiren i dozvolio je svojoj supruzi da se vrati u njihov dom. Prekrasno je to, što je posle izvesnog vremena, i njen suprug bio kršten!

Dobrota otvara vrata

Pre mesec dana, čekao sam suprugu u bolnici u kojoj radi. I odjednom zapazio sam jedan par kako plaćući napušta bolnicu. Približio sam im se, da vidim šta nije bilo u redu. Čovek mi je objasnio da mu je supruga bila trudna, i da su došli u bolnicu, da se žena porodi. Međutim, rečeno im je da nema praznog mesta u bolnici, i tako su ih lekari vratili.

Bilo mi ih je veoma žao, i uz Božju

Brze činjenice

- Bangladeš je skoro potpuno ravan. On ima najveću, plodnu deltu na svetu, koju stvaraju reke Gang, Brahmaputra i Meghna, kada se spuštaju sa Himalaja i protiču kroz ravnice.
- Više od 30% stanovništva živi ispod granice siromaštva; iako se ekonomija i standard života poboljšavaju poslednjih godina.
- Nacionalni cvet Bangladeša je beli rascvetani vođeni ljiljan koji se zove šapla.
- Džekfrut (Katai na bengalskom) je nacionalno voće, a drvo mangoa je nacionalno drvo.

milost, našao sam im jedno mesto. Bili su toliko zahvalni. Kasnije, mogao sam da im posvedočim o Božjoj ljubavi kroz proučavanje biblijskih istina. Na kraju, ovaj par se krstio, i danas su veoma srećni.

Zadržana sigurnost

Kad god otpočnem neko putovanje, uvek pođem sa molitvom. Pre dva meseca, išao sam autobusom u Daku, glavni grad Bangladeša. Kao i uvek, pomolio sam se u autobusu za bezbedan i siguran put. Autobus je krenuo u 9 sati ujutro, ali posle nekog vremena, vozač je izgubio kontrolu i autobus je završio u nekoj provaliji kraj glavnog puta. Bilo je zaista čudo, da se niko od putnika nije teže povredio. Ja sam imao manju ogrebotinu na čelu i to je bilo sve. Čvrsto verujem, da je Bog odgovorio na moju molitvu i održao me u životu, kao i moje saputnike, u onome što je moglo da bude smrtonosna nesreća. 🌍

Promenjen život

BANGLADEŠ | 19. sept.

Svapon

Zovem se Svapon i dolazim iz oblasti Kulna u Bangladešu. Rođen sam u hinduističkoj porodici, i cela naša zajednica je hinduističke veroispovesti.

Kada sam bio dete, neki hrišćani su došli u naše selo. Nudili su nam mnoge stvari i pitali nas da li želimo da prihvatimo hrišćansku religiju. Većina ljudi u našem selu je siromašna, tako da su postali hrišćani da bi dobijali dobra. Posle nekoliko meseci, vratili su se hinduizmu.

Nekoliko godina je proteklo, i jednog dana neki ljudi ponovo su došli u naše selo. Počeli su da propovedaju, i zaista je bilo zanimljivo. Govorili su o nekom čoveku Isusu, koji nas je voleo i umro za nas. Takođe su govorili o nekim stvarima koje je Isus činio, dok je bio na Zemlji. Njihovo propovedanje dotaklo je moje srce.

Ti ljudi ostali su neko vreme u selu, posetili naše domove. Iako smo siromašni, pokazali su ljubav prema nama. Njihovo

propovedanje i ponašanje uticali su na mene. Na njihovom poslednjem sastanku, izrazio sam želju da više saznam o Isusu, i postanem adventistički hrišćanin. Još uvek pamtim, kako je pastorovo propovedanje promenilo moj život. Radostan sam što sam upoznao Isusa i što sam postao član adventističke porodice.

Ja imam Božju ljubav

Ljudi u mom selu su veoma siromašni. Oni žive od dana do dana. Nemaju nikog ko može da im pomogne u njihovim potrebama, tako da dajem sve od sebe da im pomognem. Poučavam siromašnu decu iz sela koja ne mogu da idu u školu. Nemam novac da smanjim njihovo siromaštvo, ali ono što imam je Božja ljubav. Ako se neko razboli ili ima neki problem, ja odlazim u posetu i molim se za tu osobu, i govorim im o Isusu koji nas voli i brine o nama. Ljudi su srećni da čuju o Isusu, to im daje svetlost i nadu da žive.

Godine 2012. posle odslušanog programa "1000 misionara", moj prijatelj Amol i ja planirali smo da se vratimo u svoje selo. Međutim, on se odjednom

razboleo. Nisam znao šta da radim, počeo sam da se tiho molim. Posle nekog vremena, Amol se bolje osećao, tako da smo mogli da odemo na autobusku stanicu. Kada smo stigli, videli smo da je autobus otišao. Bili smo veoma uznemireni, jer smo propustili autobus, a nismo imali novca da kupimo nove karte. Počeli smo da se molimo Bogu da nam pomogne da se na neki način vratimo u svoje selo. Posle nekoliko minuta, službenik staničnog perona je došao do nas, i rekao nam da uskoro pristiže drugi autobus i da njime možemo da otputujemo. U autobusu smo zahvaljivali Bogu, a naša vera je ojačala ovim iskustvom.

Sila molitve

Moji prijatelji u selu i ja smo često bili uključeni u pogrešne aktivnosti, ali kada što sam postao hrišćanin, često bi me ismejivali. Jednog dana došli su u moju kuću i pretili mi. Rekli su mi da prestanem da propovedam po selu, i onda su otišli. Počeo sam da razmišljam, šta bih mogao da učinim za njih. Počeo sam da se molim za njih. Setio sam se jednog stiha iz Biblije o istrajnoj molitvi, pa sam se molio Bogu da takne i promeni njihova srca, i da počnu da čine dobre poduhvate. Nekoliko dana kasnije, ponovo su došli, ali sada želeli su da se izvine. Bio sam toliko srećan što sam to čuo i veoma zahvalan Bogu što je odgovorio na moje molitve. Sada čine dobre postupke, pomažu drugima u selu. Naš Bog je Svemoguć, On čuje i odgovara na naše molitve. Hvala Mu!

Ja sve vreme proslavljam Boga, jer me voli i štiti od zla. Jednom sam bio teško bolestan, i majka me je odvela lekaru, ali on nije mogao da mi pomogne. Moja majka je bila veoma zabrinuta i želela da

Misionske informacije

- Bangladeš ima 121 adventističku crkvu i ukupno 28.681 vernika.
- Bangladeška kancelarija unije misija nalazi se u glavnom gradu Daki.
- Jedan od projekata darova trinaeste Subote ići će za izgradnju nove zgrade za medicinsku školu na kampusu adventističkog koledža u Bangladešu.

me vodi seoskom vraću. Rekao sam joj, da ne verujem u to, i da samo Bog može da me isceli, i da treba da Mu se molimo. Moja majka je počela da se moli, i posle nekoliko dana, bilo mi je zaista mnogo bolje. Prva stvar koju sam učinio je da Mu se zahvalim što se brine za mene.

Moji omiljeni tekst u Bibliji je Psalam 23. Svaki put kada ga čitam, mogu još više, da osetim dubinu Božje ljubavi. Kakvo li nam je samo obećanje dao. Ovaj psalam me toliko nadahnjuje Božjom ljubavlju, jer shvatam da se On brine o svemu što mi je potrebno. Ovaj tekst nas ohrabruje da se svojom verom oslonimo na Boga, i zbog toga toliko volim ove stihove.

Kao što sam ranije spomenuo, većina ljudi u našem selu su hinduističke veroispovesti. Ja im svedočim o Isusu, Njegovoj ljubavi prema nama i smrti na krstu kao otkupljenju za naše grehe. Oni se iznenade kada ovo čuju, i onda se zainteresuju da saznaju više. Pozivam ih u crkvu, i često dođu. Nastavljam da im propovedam i svedočim o Radosnoj vesti. Molimo vas, molite se za nas, da možemo da zadobijamo duše za Hrista. 🌍

Program trinaeste Subote

➤	Uvodna pesma	“Znaci na Zemlji pokazuju nam”, <i>Pesmarica – Hrišćanske himne, broj 403.</i>
➤	Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤	Molitva	
➤	Program	“Tri dragulja Azije”
➤	Dar	
➤	Završna pesma	Dok se prilažu darovi neka deca pevaju neku pesmu koju su naučila u svojoj subotnoj školi. “Naš će Gospod opet doći” <i>Pesmarica – Hrišćanske himne, broj 406.</i>
➤	Završna molitva	

Učesnici: dva govornika - [Opaska: učesnici treba da budu dovoljno upoznati sa svojim materijalima, tako da mogu da ga predstavljaju i naglase važne delove.]

Rekviziti: Velika mapa Južnoazijske pacifičke divizije sa istaknutim Istočnim Timorom, Šrilankom i Bangladešom. (skenirati mapu sa poslednje strane tromesečne pouke i projektovati je na ekran, ili kartu preuzeti sa interneta www.AdventistMission.org. Slike su takođe dostupne i na sajtu. Kliknite na “Resursi”, “Resursi za vođe”, “Projekat trinaeste Subote”, a zatim na tekući kvartal.)

Narator 1: Južnoazijska pacifička divizija (JAPD) sastoji se od 13 zemalja i nekoliko ostrvskih federacija. Dok su neke od tih zemalja otvorene za širenje Jevanđelja i verništvo je mnogobrojno, u drugim zemljama Crkva se suočava sa izazovima. Danas se usredsređujemo na Istočni Timor, Šrilanku i Bangladeš.

Narator 2: Istočni Timor je ostrvska država koja se nalazi oko 640 km od

Darvina u Australiji. Ostrvo ima prekrasnu obalu. U toj državi govori se 12 jezika, ali najčešći su bahasa i indonežanski. Novčana valuta u državi je američki dolar.

Narator 1: Većina stanovništva u Istočnom Timoru je katoličke veroispovesti, zatim slede protestanti, muslimani, hinduisti i budisti. Istočni Timor je jedna od dve pretežno rimokatoličke države u jogoistočnoj Aziji, druga država su Filipini.

Narator 2: U maju 2002. godine, Istočni Timor postala je prva država koja je stekla nezavisnost u 21. veku. Dok se ova mlada država razvija, religiozne slobode još uvek predstavljaju pravi izazov. Sa posebnim izazovima suočavaju se učenici, jer je Subota obavezni školski radni dan. Mnogi mladi hrišćani doživljavaju teškoće i neprijatnosti, jer ne žele da Subotom idu u škole. Ovo je veoma značajan razlog za osnivanje hrišćanske adventističke škole u glavnom gradu Dili. Vaša darovanja trinaeste Subote pomoći će da se izgradi ova škola.

Narator 1: Misija u Istočnom Timoru je najpre osnovana 2009. godine, zatim reorganizovana 2011. godine. Poulacija Istočnog Timora je 1,2 miliona ljudi, među kojima je samo 516 adventistističkih hrišćana. To je odnos od 2,326 ljudi na jednog adventistu. Molimo vas da se molite za novu adventističku školu u Istočnom Timoru. Hvala vam što velikodušno prilažete svoja darovanja u okviru misionarskog dara trinaeste Subote.

Narator 2: Putujući 5.323 km na zapad od Istočnog Timora, stižemo u Šrilanku. Ova ostrvska država je poznata kao "Suza Indije" zbog svog oblika i blizine Indije. Šrilanka je drevna zemlja, koja ima dokumentovanu istoriju koja datira i više od 3.000 godina. Zbog svoje lokacije, Šrilanka je bila strateški značajna, od vremena starog puta svile. To je raznolika zemlja, u kojoj se prepliću mnoge religije, nacionalnosti i jezici.

Narator 1: Drevna Šrilanka, je, takođe, prva zemlja na svetu, koja je osnovala namensku bolnicu u četvrtom veku. Ona

je takođe zemlja koja je bila glavni svetski izvoznik cimeta u drevnom svetu.

Narator 2: Šrilanka ima bogatu budističku istoriju, jer je budizam došao iz Indije oko 250 godina P.N.E. Drevna kraljevstva u Šrilanki su izgradila veliki broj budističkih škola i manastira. Prednjačili su promovišući budizam u drugim jugoistočnim azijskim zemljama.

Narator 1: Danas 70% populacije je budističke veroispovesti. Budizam ima posebno mesto u ustavu Šrilanke, po kome su njeni stanovnici obavezni da će da "štite i neguju Budu Sasana".

Narator 2: Hinduizam je druga po zastupljenosti veroispovest u Šrilanki, iako je došao na ostrvo pre budizma. Danas je 13% populacije hinduističke veroispovesti.

Narator 1: Islam je treća religija po zastupljenosti u državi. Islam je došao na ostrvo zajedno sa arapskim trgovcima, negde u sedmom veku N.E. Sledbenici islama danas čine 10% populacije. Većina veruje da potiču od arapskih trgovaca i lokalnih žena kojima su se ženili.

Narator 2: Hrišćanstvo je došlo u ovu državu sa zapadnim kolonijalistima početkom 16. veka. Oko 7,4% populacije smatra se hrišćanima, od kojih je 82% rimokatoličke veroispovesti. Preostali hrišćani podeljeni su između Anglikanske crkve i drugih protestantskih denominacija.

Narator 1: Po istraživanju koje je sproveo udruženje Galup Pol (Gallup Poll) 2008. godine, Šrilanka je rangirana kao treća

država na svetu među najreligioznijim državama. Čak 99% stanovnika izjavilo je da im religija predstavlja značajan deo svakodnevice.

Narator 2: Misija Hrišćanske adventističke crkve u Šrilanki organizovana je 1950. godine. Danas, misija obuhvata 37 crkava sa 2.785 vernika. Već nekoliko desetina godina unazad, adventistički koledž i fakultet Lakpahana obrazuje mlade generacije. Međutim, na kampusu još nemaju crkvenu zgradu. Vaša velokodušna darovanja trinaeste Subote, pomoći će da se izgradi crkva na ovom prelepom kampusu.

Narator 1: “Bengalska zemlja” poznatija kao Bangladeš, nalazi se istočno od Indije, a severoistočno od Šrilanke. To je osma država na svetu po broju stanovnika. Bangladeš je sa više od 160 miliona stanovnika, takođe jedna od najgušće naseljenih država na svetu.

Narator 2: U Bangladešu se nalazi najveća delta na svetu. Delta reke Gang. Kraljevski bengalski tigar je nacionalna životinja. Ovaj tigar odlikuje se rikom koja se može čuti i sa tri kilometra udaljenosti.

Narator 1: Od 1991. godine, Bangladeš je napravio značajna poboljšanja u ekonomiji, u osnovnom obrazovanju, proizvodnji hrane i zdravlju.

Narator 2: Islam je najdominantnija religija u Bangladešu sa 86,6% ljudi od celokupne populacije. Islam je došao u ovu oblast sa muslimanskim trgovcima i misionarima u sedmom veku, ali islamsko osvajanje Bengala počelo je u ranim godinama 13. veka. Danas, Bangladeš predstavlja, četvrtu

najveću islamsku populaciju na svetu, posle Indonezije, Pakistana i Indije.

Narator 1: Hinduizam je zastupljen u 12,1% stanovništva u Bangladešu, i čini treću najveću hinduističku populaciju na svetu posle Indije i Nepala. Samo 1% populacije je budističke veroispovesti, a 0,3% populacije smatra se hrišćanima.

Narator 2: Adventistički hrišćani došli su u Bangladeš u ranim godinama 2. veka. Bangladeška unija misija je organizovana 1919. godine. Potom, je bila reorganizovana 1938. pa 1979. godine. Misija trenutno obuhvata 121 crkvu sa 28.681 vernika.

Narator 1: Misija upravlja bangladeškim adventističkim fakultetom i koledžom u Gazipuru. Da bi zadovoljio potrebu za stručnim hrišćanskim medicinskim osobljem, koledž planira da uvede novi obrazovni program, koji će obuhvatati bolničke službe. Vaši darovi trinaeste Subote, pomoći će da se izgradi toliko potrebna zgrada za novu medicinsku školu u Bangladešu.

Narator 2: Pošto smo čuli iskustva od naše braće i sestara ovog tromesečja iz Istočnog Timora, Šrilanke i Bangladeša, razmislimo kako možemo pomoći da se ispuni njihova misija posredstvom adventističke škole u Istočnom Timoru, crkve u Šrilanki i nove zgrade medicinske škole u Bangladešu. Hvala vam što danas trinaeste Subote, obilato prilažete svoja darovanja.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu i istoriji Istočnog Timora, Šrilanke i Bangladeša ili drugih zemalja Južnoazijske pacifičke divizije (JAPD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci, ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem Internet-pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi: **Istočni Timor:** gov.east-timor.org; www.nationsonline.org/ oneworld/timor_leste.htm

Šrilanka: www.srilanka.travel; www.lonelyplanet.com/sri-lanka

Bangladeš: www.infoplease.com/country/bangladesh, html; www.factmonster.com/country/bangladesh.html
Možete, takođe, posetiti veb-sajt Južnoazijske pacifičke divizije (JAPD) <http://ssd.adventist.asia>

Onlajn informacije. Adventististički misioniski veb-sajt sadrži dodatni materijal za misionisku prezentaciju. Potraži reči i pesme na engleskom. Kao dodatak potraži dodatne informacije za aktivnosti u tim zemljama. Idi na www.AdventistMission.org.

Adventistički misioniski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Hrišćanske adventističke crkve. Zamoli vođu subotne Škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.subotnaskola.org

Sredstvo za ostvarivanje cilja

Pomoći će da se usmeri pažnja na svetsku misiju, i poveća sedmično misionisko darovanje.

Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misioniska darovanja.

Zatražite od svog odbora subotne škole da vam postavi cilj misioniskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za trinaestu Subotu).

Pokažite nedeljni grafikon progresa prema postavljenom tromesečnom cilju.

Podsetite vernike, takođe, da aktivnosti svetske Crkve zavise od sedmičnih misioniskih darova u subotnoj školi. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misioniskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subotne škole da pripreme svoje darove trinaeste Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misioniska darivanja.

Budući projekti trinaeste Subote

Sledećeg tromesečja predstavimo vam Južnoafričku indijsko-okeansku diviziju (JAIOD). Vaša darovanja podupreće sledeće projekte:

- Adventističku osnovnu školu “Getvej” u Bocvani.
- Adventistički zdravstveni centar “Gveru” u Zimbabveu.
- Proširenje trpezarije na “Solusi”, univerzitetu u Zimbabveu.
- Nabavku školskog materijala za adventističku osnovnu školu “Getvej” u Bocvani.

U prvom tromesečju 2016. godine predstavimo vam Južnoameričku diviziju (JAD).

Posebni projekti namenjeni su oblasti Amazona u Brazilu i glavnim gradovima Paragvaja i Urugvaja.

Prevod: Dejan Majstorović

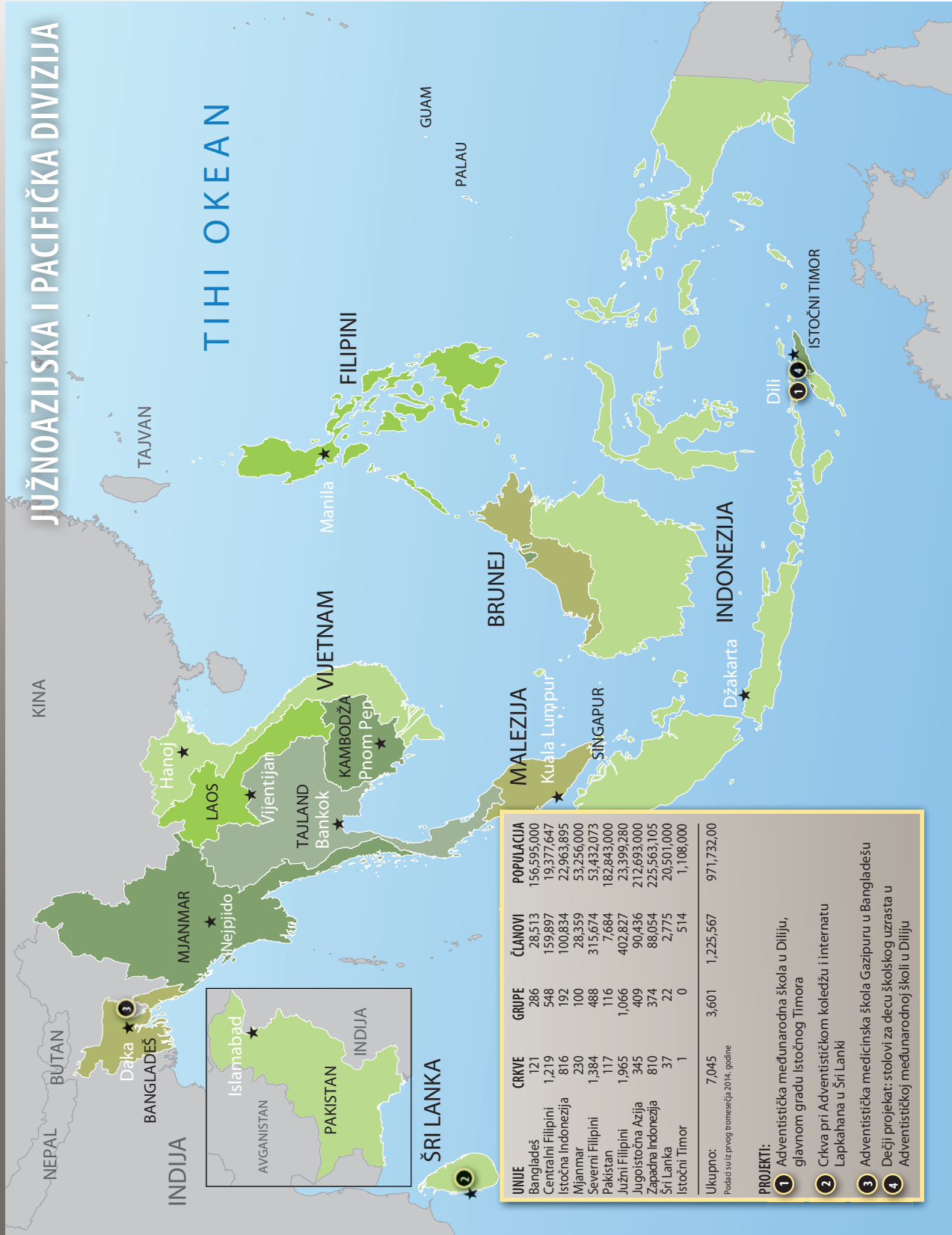
Lektura: Tomislav Stefanović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugo-istočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

JUŽNOAZIJSKA I PACIFIČKA DIVIZIJA

TIHI OKEAN

UNJE	CRKVE	GRUPE	ČLANOVI	POPULACIJA
Bangladeš	121	286	28.513	156.595.000
Centralni Filipini	1.219	548	19.377.647	100.834
Istočna Indonezija	816	192	22.963.895	53.256.000
Mjanmar	230	100	28.359	53.432.073
Severni Filipini	1.384	488	31.567.4	182.843.000
Pakistan	117	116	7.684	23.399.280
Južni Filipini	1.965	1.066	402.827	90.436
Jugoistočna Azija	345	409	90.436	212.693.000
Zapadna Indonezija	810	374	88.054	225.563.105
Sri Lanka	37	22	2.775	20.501.000
Istočni Timor	1	0	514	1.108.000
Ukupno:	7.045	3.601	1.225.567	971.732.000

Podaci su iz prvog tromesečja 2014. godine

PROJEKTI:

- Adventistička međunarodna škola u Diliju, glavnom gradu Istočnog Timora
- Crkva pri Adventističkom koledžu i internatu Lapkahana u Šri Lanki
- Adventistička medicinska škola Gazipur u Bangladešu
- Dečji projekat: stolovi za decu školskog uzrasta u Adventističkoj međunarodnoj školi u Diliju